

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Egyes lappéldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók.

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 306. sz., Sonnenfeld Sámuel úr házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

A helyzetéről.

Lapunk egyrészt barátjától vettük az alábbi sorokat melyeket közölni annyivalinkább szükségesnek tartjuk, mert olyan oldalról világítja meg Szentés város közügyeinek ez idő szerint való intézését, amelyről az még eddig megvilágítva ilyképpen nem lett és oly oldalát tárja elő a város közügyei intézésébe belejátszó érdeknek, a mely oldalról ez még érintve nem lett.

Kétségtelen tény s ez magából a levélből nyilván kitűnik, hogy az abban foglaltak csak következtetések, észleletek, melyeket barátunk az egymást követő tényekből és cselekményekből von le, mindazonáltal az a logikai következtetés, mely az általa előadottakat jellemzi, oly figyelemre méltó, hogy habár csak mint egyéni nézetet és véleményt, s meglehet talán bizonyos mértékig úgynevezett „kulisza titkot” is, a közlésre érdemesnek találjuk azért, hogy a nagyközönség olvasván, bírálja el, vajon megállhatnak-e az abban mondottak avagy nem?

A levél következőképpen hangzik:

Tekintetes szerkesztőség!

Engedjenek meg nekem azért,

TÁRSA.

A Matkó uram lova.

Írta: Csöregyh Gyula.

(Folyt. és vége.)

— Ej, itt nem teketóriázhatunk annyit! Sándor, — kiáltott oda a dobosnak, — fogja ki csak kend azt a lovat! Húsz forint az ára! . . . ki ad többet érte.

Mielőtt Matkó uram a tulajdon jószágáé és saját személye ellen intézett eme hallatlan merénylet fölött magához tért volna óriási meglepetéséből s végére jutott annak a szemzedett kaeskarings káromkodásnak és átkozásnak, a mivel hűledezését kísérte, a fakót hamarosan kifogták, megütötték föllette a dobos t eladták a negyvennyolc forintot ígérő lengyelzsidónak.

— És most pedig, Matkó uram, felszólítom — szólt hozzá a végrehajtó — hogy a tizenhét forintot s az eljárás költségeket fizesse ki, de hamar, mert nincs tréfálni való időm.

Matkó uram azt hitte, mindjárt megüti a guta dühében.

— Tizenhét forintot!? — ordított — hát bolondnak tart engem az úr!? Hát micsoda szemét vagyok én, akivel így lehet bántani!?

hogy ismét alkalmatlankodom Önök-nél, levelemmel kopogtatva be szerkesztőségükbe, hogy annak azon a helyen, a hol jönak tartják, közlését kérjem.

Ez alkalommal a jelenlegi helyzetről akarok néhány megjegyzést tenni. Meglehet, hogy egyes részeiben nem fog talán megfelelő lenni a tényleges állapotoknak, azonban azt hiszem, az ilyen mellett lesz benne olyan is, a mely, mint mondani szokták, a szeg fejét találja s nekem a ki egyébként nagy ritkán szeretek részt venni közállapotaink vitatásába, — elég jutalom leend, ha egyben-másban ezt elértem.

De hát a dologra!

Szentésen ma a felfüggesztések korszakát éljük.

Dr. T a s n á d y polgármestert a képviselőtestület uralkodó többsége újlag felfüggesztette. Hogy miért, mi okon? kérdést sem érdemel, mert hiszen ez is az első s már régebben legfőbb fokon is elbírált felfüggesztés módjára történt. Ok nincs rája, de nem is keresnek. Megteszik, mert megtehetik. S élnek e jogukkal, nem törődve azzal, hahogy vissza is élnek vele.

Dr. T a s n á d y polgármester felfüggesztését majdnem nyomon követte

A végrehajtó igyekezett higgadtan megmagyarázni Matkó uramnak a dolgot

— Az előbbi árverésen hatvanöt forintot ígért a lóért. Mivel ezt nem fizette ki, a kegyelmed rovására elárvereltük negyvennyolc forintért. A különbség tizenhét forint a mit kegyelmednek kell fizetni, még pedig azonnal, mert különben kifogatjuk a derest is.

Matkó uram elkezdett kacagni az utóbbi szavak fölött. Mert hát nem mulatni való história-e az, hogy az ember megvesz egy lovat véres verejtékkel szerzett pénzén, aztán elakarják tőle venni; az igazság ravasz, hogy az övé, akkor meg ismét az árát kéri; s mivel nem marha az ember, hogy a saját jószágát még egyszer megfizesse, hát újra eladják s még tizenhét forintot követelnek? No hát, találjon ki ennél hamarjában valaki furesább históriát! De nevetett is rajta Matkó uram, hogy szinte csikorgott a foga dühében.

A végrehajtó végét akarta szakítani a kellemetlen dolognak.

— Egy, kettő, Matkó uram, fizesse ki a tizenhét forintot, vagy elúszik a deres is.

— Micsoda? A deres!? — kiáltott az öreg civis vérbe borult szemekkel, — dejszen, hozzá nyujon valaki, a kinek kedves az

Sulcz Károly adóügyi tanácsnok felfüggesztése és Balogh Ferenc a központi-iroda igazgatójé. — Mindegyik hajánál fogva előrántott, erőszakolt ok miatt, a mint azt majd a felsőbb hatóságok nyilván kintüntetik hozandó határozataikban.

Ezek tehát a száraz tények, habár sajnálatosak, mert a község lakosok ezen osztályát, a községi hivatali személyzetet, ilyképpen szabad prédává tette, mely ellen akár jogos, akár nem jogos ok miatt, a képviselőtestület számbeli többségéhez fordulva s annak híveként magát feltüntetve, minden olyan tagja e városnak, kinek begyében van valami, valamelyik tisztviselő ellen, bátran vadászhat s a mi legotrombább: bosszút állhat. — A következményeket: minők a helyes adminisztráció időleges megakasztása, a város közpénztára terhére előidézett többkiadás, a szegényéletet a felsőbb hatóság megsemmisítő határozatai miatt stb. mind-mind csak bliktri, fő a bosszú és mindig csak bosszú.

De az említett tisztviselők felfüggesztésében bizonyos összefüggést talállok, s annak okát másban, nem a többség által hozott határozatokban előadott okokban találom fel.

Példaszó, ha valaminek igaz, meg-

éiete! Ezzel a szekér alá hajolt, hogy elővegye a vasvillát.

A esendbízott éppen akkor ért oda, mikor a Matkó uram larmája a legmasabb fokra hágott.

— Felhívom önt, esendbízott úr, — szólt a végrehajtó, elébe mence, — hogy a törvény nevében legyen segítségemre a Matkó Bilit elleni végrehajtás keresztülvételében.

Ezzel elbeszélte a tényállást.

— Mihály, István, — kiáltott harsány hangon a esendbízott legényeihez, — engedelmeskedjétek a tekintetes végrehajtó úr parancsainak.

A két pandúr hirtelen leugrott a lóról s mielőtt Matkó uram szóhoz jöhetett volna, már ki is fogták a derest.

— Tizenhét forint! kiáltott a végrehajtó.

Matkó uram a szekérbe dobta a vasvillát, amit különben is csak ijesztésül vett elő, s halálra vált arecal az asztalhoz futott.

— Megálljanak! . . . Ne bántsak! . . . Fizeztek! kiáltott ijedt hangon, mikor látta, hogy mar csakugyan komolyan megy a dolog s nyomban elletáják a derest is.

— No hát, nem kell tréfálni.

Matkó uram elbusult szívvel bontotta

felelő okát nem találjuk: »keresd az asszonyt!«.

Miután azonban itt közügyekről van szó, melybe az asszonyoknak nem igen van beleszólójuk, a példaszót (gyen alkalmazhatjuk:

»Keresd Sima Ferencet.«

Nohát keressük, mi köze lehet ezekhez a felfüggesztésekhez Sima Ferencnek még más olyan is, amelyet ő be nem vall és főszerkesztése alatt megjelenő lapjában nem hirdet.

Ha keressük, hát bizonyosan találunk is. Én ezt találtam másik okának:

Emlékezik a t. szerkesztőség, hogy mikor dr. Tasnády polgármester első ízben felfüggesztette a képviselő-testület Sima Ferenc indítványára, Burián Lajos h. polgármestersége ideje alatt Sima Ferenc nyomdájában mennyi városi nyomtatvány készült, némelyik fajtából évtízre szükséges mennyiség lett előállítva, — a tényő-kszmártoni, kszmárton-szentesi és szentes-hmvsárhelyi vicinális vasútnak a minisztérium által célba vett egyesítése tárgyalásához szükséges és nem szükséges okmányoknak mily fölösleges mennyiségben s költségben kiállításban kinyomatása eszközöltetett, sőt megtörtént az is, hogy a belügyi minisztérium által még teljesen jóvá nem hagyott szervezeti szabályrendelet, a jóváhagyás leérkezése előtt jóval, kinyomatott.

Bizony ezekből szép kerek summa vándorolt volna a főszerkesztő-nyomdatulajdonos zsebébe.

De hát nem jutott oda. Legalább nem teljes egészében.

Miért? Azért, mert Sulcz Károly adóügyi tanácsnok, mikor az adóügyi tanácsnoki hivatalba helyeztetett, nagy meglepetéssel látta a hivatalos okmányokban, hogy Sima Ferenc főszerkesztő-laptulajdonosnak korábbi évekről tetemes köztartozás hátraléka van,

melyet elődei behajtani annak idején elmulasztottak.

Sulcz Károly adóügyi tanácsnok ezt látva, nehogy a felelősség terhe reá sulyosodjék, ezen a főszerkesztő úr által hátralékosnak hagyott köztartozás erejéig, tekintet nélkül arra, hogy a város egyik legnagyobb potentáját érdeklí, egyedül csak hivatali kötelesség teljesítéséből, lefoglalta a főszerkesztő-nyomdatulajdonosnak, a városi közpénztár terhére kiutalt nyomtatvány díjakat s abból a szükséges mennyiséget ő vevéen fel, a főszerkesztő-nyomdatulajdonos nevére régióta vezetett köztartozást egyenlítetté ki.

S miután Sulcz Károly adóügyi tanácsnok sem személyes felhívására, sem a városi tanács elé terjesztett panaszára a főszerkesztő-nyomdatulajdonosnak, megijedni nem akart, az ekkép alkalmatlanná vált tisztviselőnek annyival inkább felfüggeszteni kellett, mert dr. Tasnády polgármester újolag felfüggesztése után újolag Burián Lajos lett helyettes polgármester s következésképp a városi nyomtatványok újolag a főszerkesztő-nyomdatulajdonos nyomdájában készülnek, a melyeknek díjai a főszerkesztő-nyomdatulajdonos felfo-ghása szerint nem arra valók, hogy azt holmi adóhátralékok megtérítésére lefoglalgassa a feladatát pontosan és lelkiismeretesen, teljesítő adóügyi tanácsnok, mert ő tudja, hogy mi minden helyre szükséges az neki!!

De hát Balogh Ferenc ígató felfüggesztése miért történt volna másért? Kérdi a t. szerkesztőség, mert hiszen az csak a segéd- és kezelő-személyzethez tartozik s az ügyek intézésibe semmiféle faktorként nem fol-lyhat be?

Az én logikám azt felelteti erre velem: A főszerkesztő-laptulajdonosban erős a gyanú, hogy ezen hivatalos teendőiben pontos, a hivatalos órákat — mert legkorábban érkezik s legkésőbb távozik onnan — pontosan betartó tisztviselő, nem egyedül az ő érdekeit védi és istápolja s megteszi, hogy a másik lapnak is nyújt hatáskörén belől eső felvilágosítást s nem kész neki fejte-térdet hajtani.

T. szerkesztőség! A felfüggesztések korát és a felfüggesztett tisztviselők felfüggesztésének be nem vallott okát én ezekben látom jellemezve.

Azt hiszem az általam elmondottakra sok ember találkozik, a ki elolvasva, azt mondandja:

»Van valami a dologban.«

Városi közgyűlés.

(Dec. 19—21.)

Három nap dülő közgyűlése esett Szentes város képviselőtestületének.

Dülő, a szó szoros értelmében, mert a minden jó lerombolásában féktelenkedők, amikor bosszú-szenvedélyüket kielégítették és útjukban mást többé nem találnak, példátlan erőszakkal vonszoltak új áldozatokat elő, részben általuk lelkesedéssel választott tisztviselő

személyében, hogy romboló kedvüket kény-zerint tölthessék.

Röviden, lehetőleg szárazon fogjuk az újabb közgyűlési botrányt és heceket tárgyalni. Nem szorulnak azok színezésre, hogy minden jobb indulat, elfogulatlan emberben méltó felhaborodást, megbotránkozást keltsenek. A cselekedet elítéli itt önmagát.

Bevezetésül is csak ennyit ezúttal a közgyűlésről, melynek tárgysorozata 100 pontot ölelt fel.

A mesterséges módon, ahogy ez a közgyűlési tárgysorozat összeállított, könnyűszerrel lehetett volna 150—160 tárgyat is produkálni, a Sima-Burián-rezsim nagyobb dicőségére.

Hogyan intézték el ezeket az ügyeket? Letinkább, ahogy a sunóknak és hegy-mögöknök tetszett.

Kíváncsultak az általuk bizalommal meg-tisztelt helyettes főjegyzőt a becsületből általa elfoglalt és elfogadott tisztségéből, Tasnády Antal dr. polgármester újból és folytató-lag felfüggesztették a hivatalától s hogy minden napra essék egy-egy izes falat: a közgyűlés harmadik napján meg fegyelmi vizsgálatot rendelték el Tóth Gyula adó-pentári ellenőr ellen, ezt a tisztviselőt is nyomban — felfüggesztették.

Számta kedvünk van ennyi felfü-gesztetésre, visszafordítva a becsü-letes »Szentesi Lap«-ra a kedves szavajárását, kérdezn: hol vannak hát a *prókélek*?

Ugy tetszik, ott, ahol a város közkas-zájának egyesek megkarosítására, a felfü-gesztetésben tombolja ki magát a — *szánheji* túlsúly.

Sivar, kietlen képét kellene rajzolnunk a 100 ügy ellátásának, ha mind sorra vennők.

A szavazatok között különben is olyan, mely semmi érdekel sem bír s jobb, ha csak a lefolyt újabb botrány mellett maradunk, melyben egy nagy tanulság rejlik, a megszív-lelésre méltó.

Szeiden, átfutó nyári zivatár-nak mondja a becsületes újság ezt a bot-rányt, amely valójában a fehér rab-szolgaság rendszerének fokozatos és céltudatos fejlesztése, állandóvá tétele volt.

Udvardi Sándor, a nagy böcs, akinek a kiskörmeben van a közigaz-gatási tudomány minden aga — ott kell lenni, mert onnan szedegeti ki — a tárgysorozat előtt feláll és azt az állítólag esiklandós, voltaképen pedig tudatlanságon ala-puló interpellációt intézi az elnökhöz: mi abszurdumból maradt a közgyűlés által leg-utóbb felfüggesztett 2 tisztviselő: Sulcz Károly és Balogh Ferenc a határozat után még 8 napig hivatalban? Holott ez által a kálo m adatott nekik a fegyelmi vád alapját képező mulasztásaik jóvátételére, a vizsgá-lat félrevezetésére, ahogy ez tényleg Sulcz Károlynál történt, aki Udvardi szerint, e 8 nap alatt, idegen munkaerővel az őt terhelő restanciákat feldolgozta.

Udvardi Sándornak privilegiuma le-het ilyen badarságokat állítani, előttünk, de minden a dologhoz értő előtt is ki van mentve.

Mert végre is, senki sem követel — a tudás kiskörme dacára sem — Udvarditól annyi tudást, hogy megítéli legyen képes: miszerint a már elrendelt fegyelmi indító vádpontjai tekintetében, azok elbírálásánál nem vehető figyelembe az illető fegyelmi alá vont tisztviselőnek a vizsgálat el-rendelése után e vádakra vonatkozó bármilyen korrigáló, pótló munkája, különösen az adó-ügyi tanácsnoknál vagy hasontermészetű hi-vatalnál, hol az ügy elintézésének datuma az ügyiratokra rávezetetik.

Nos, Udvardi interpellál. A jó Burián Lajos elnök megpróbálja elhárítani a zivatart és a mulasztást a z iroda túlságos elfoglaltságával mentegeti.

De Sima Ferenc feláll és a nagy kö-zigazgatási zseni nem Ud-wardi interpellációjának alaptalan voltára siet rámutatni, hanem kijelenti egyenesen, miszerint nem az iroda, hanem a főjegyző

a bűnös, a mulasztás egyenesen ötértelhi.

Tisztelt község! E határozott kijelentés után biztosra veheted, hogy a főjegyző-ségre valami sűn éhes, nagyon éhes, annyira, hogy nem képes tirtözteni a korgó, fellázadó gyomrát, amíg a Mikecz Ödön dr. fogelmi ügye lebonyolul.

A helyettes főjegyző a méltatlan vádra indigulálódik, válaszában kimutatja, hogy sem ő, sem az iroda nem hibás, hanem a helyzet kényszere az oka mindennek. Egyben azonban a durva, igaztalan támadásból levonja a konzekvenciát, mely nem lehet más, mint amit tényleg levont: hogy t. i. ő azon szíves előzetkenységért, mellyel annak idején a főjegyző-helyetteséget elvállalta, így botrányos megtámadtatást nem érdemel, hogy e szerint benne annak a többségnek e bizalma megrendült, mely őt helyettesítette és ezek után kijelenti, hogy köszöni a traktát, de nem két többet belőle. Ime a város penája, ő leteszi az asztalra, elhagyja nyomban a helyét, hadd álltessék belé a várandóságban levő éhes sűnjüket mielőbb.

Ez utóbbit nem mondta ki előszóval, de bizonyára gondolta, midőn beszéde végével, méltó felháborodásában a gyűléstermet elhagyta.

Ki legyen az a bizonyos éhes sűn? Hiszen elég korán fogjuk megtudni. Most nem ez a fontos, hanem a lefolyt, az emberi méltóságot porigalázó botrány.

A főjegyző távoztával Sima a Ferenc feláll és megütközésének ad kifejezést a főjegyző viselkedése fölött, mely *fellúnó és indokolatlan* viselkedésben a képviselőtestület iránt *tiszteletlenséget lát*.

Hát lehet-e ennél világosabban kifejezni azt, hogy a köztisztviselő egy nyomorult fehér rabszolga, arra való csupán, hogy ura és parancsolója, a méltóságos vagy felséges képviselőtestület előtt alázatosan hajtsa meg a fejét, ne merészeljen indigulálni, ha indokolatlan, haszontalan támadások ormótlan vasvesszejével sértik önértéjét, emberi méltóságát, köztisztviselői reputációját a hatalmas Símak és Udvardiak!

Mi hát a köztisztviselő? Pária, kinek szívéből az emberi érzékek, lelkéből az önbecsüretnek utolsó szikráját is kioltja a nyomorúságos kenyér, mellyel fizikai és szellemi munkáját fizetik? Vagy egy érzéketlen géprész az adminisztráció gépezetében, akin a legdurvább, legtanulatlanabb fűtő-inas is kényszerint csavarhatna egyet?

Semmi okunk sincsen Ónody Lajosban az egyén védelmére kelní. Bizony még azt mondaná, hogy nem szorult rá.

De meg kellett tennünk e refleksiókat, mert megdöbbenéssel lájtuk, hogy Szentes város tisztviselő-testületében nap-napra jessző mértékben szaporodik a páriák, a zsarnokságnak meghajló fehér rabszolgák száma és ma-holnap önértetes embert lámpással kell ott keresnünk, aki ő nállo véleménye szabad nyilvánításának bátorságával bír.

Tisztelet a ma még meglevő kevés kivételnek.

Ónody Lajos másnap írásosan is beadta a lemondását. Helyesen eszelekedte, önbecsüretét nem vesztett férfi pillanatra sem teheti ki magát brutális, méltatlan megtámadtatásoknak.

A közgyűlés, mely előtte való napon azt határozta, hogy a h. főjegyző hivassék fel — ha kedve van — tiszte továbbvitelére, erre újabb, hozzá egészen méltó határozatot hoz: ez esetre fizesse vissza az e hónapra felvett főjegyzői díját a közpénztárba.

Dobja vissza Ónody Lajos, napra kiszámítva, ami e hóra a városnak a felvett fizetésből visszajár: ez az ilyen határozatra a legméltóbb válasz.

De Juhász János ne fizesse vissza, amit illetéktelenül vett fel a kataszteri munkánál. Hiszen az bagatell.

Burián Lajos bölcsen, jól fe-

gyelmezett jogi okoskodásával, melyből már annyiból gondgombát pattantott világágra, ki is fejté, hogy a költségvetés keretében a közgyűlés kényszere szerint akármire is utalványozhatki pénz, e jogát a fölöttes hatóság nem korlátozhatja.

E zamatos és Sima szája-ize szerint való polgármesteri okoskodáson, Tasnády Antal dr. folytatólagos felfüggesztésen, Tóth Gyula felfüggesztésén és Babós Józsefnek helypénzszedő felügyelővé alkalmaztatásán kívül egyébként, a 100 pontos tárgysorozatú közgyűlésen — semmi egyéb baj nem történt.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. december 22.

— **Meggyűlés.** Vármegyénk törvényhatósága a f. hó 29-én rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyetlen tárgya: Mindszent község képviselőtestülete által 200.000 ft községi kölcsön konvertálása és 100.000 ft községi kölcsön felvétele iránt hozott határozat jóváhagyása.

— **Hazudni nem illik.** Fekete Márton, Csató Zsigmond dr. — Csató Zsigmond dr., Fekete Márton, közbe-közbe változottság kedvért Tasnády Antal dr., — így megy ez számról-számra, hét-hétre, hónapról-hónapra az igen tiszteletreméltó »Szentesi Lap«-ban. Most ezek az első sorosok a megmaratásban, no, mert Stammer Sándor a megérdemelt nyugalomba vonult, Zsilinszkyt más megyébe, messze helyezték át, valakit pedig okvetlenül ütni, marni, gyanúsítani, rágalmazni kell: ez a főelv a becsületes gárda újságánál. A hét kedjén az alispán volt a soros, hát őt marták meg, a Mikecz Ödön dr. városi főjegyző felfüggesztése ügyében, az illető főlebezésének a közigazgatási bizottság által történt első-fokú elintézése miatt. Persze, a maris ma is a hazugságok láncolatával esik és a főispán figyelme fel van hívva, hogy tekintse csak be figyelemmel az ügyiratokat, meg fogja belőlük látni: milyenek az *igazság* ama fegyverei, melyeket Csató alispán a vármegye közgyűlési termében az imént esörtetett... No hát, mi is kívánjuk, hogy a főispán tekintse be az ügy iratait figyelemmel, hadd győződjék meg, a *hazugság* milyen fegyverei azok, melyeket Csató alispán untalan megmarására a »Szentesi Lap« használ és győződjék meg, hogy ez esetben a főlebezést nem is Csató alispán, hanem Cicatricis főjegyző referálta és érdemében, az alispán ingerenciája nélkül határozott a közigazgatási bizottság.

— **Mikor lesz megynkben az unjonozás?** Az 1893. évi sorozás tekintetében a következő megállapodás jött létre az illetékes hatóságok közt: Dorosmán a sorozás 1893. évi március 2., 3., 4., 6. és 7-én, Szentesen 16., 17., 18. és 20-án, Mindszentben 22., 23. és 24-én, Csongrádon pedig 1893. évi április 12., 13., 14., 15., 17. és 18-án ejtetik meg.

— **Jóváhagyott határozat.** Ismét jelentékeny tényező járul a szentes-vásárhelyi vasútvonal kiépítésének sikeres keresztülviteléhez. A kereskedelmiügyi miniszter ugyanis jóváhagyta a törvényhatósági megyebizottság azon határozatát, mely szerint e vasútépítés céljaira, a már engedélyezett 300,000 frton túl további 52,000 frttal járuljon hozzá a vár-

megye. Ezzel a financirozásnál körülbelül el-esik egy függőkölcsön felvétele az érdekeltés részéről.

— **Cigány-népszámlálás.** A belügyminiszter, az összes törvényhatóságokhoz intézett körrendeletben elrendelte a cigányok összehámlálását s az összeírás foganatosítására az 1893-ik év január 31-ik napját tűzte ki. A belügyminiszteri rendelet szellemében külön csoportokban vétetnek számba az állandóan megtelepedett, a régebben egy helyen lakó és a vándorló cigányok.

— **Helyreigazitások.** Elnézésből két sajnálatos tévedés esett meg lapunk legutóbbi számában, amit sietünk helyreigazítani. Nevezetesen, nem Papp Ödön csanyí jegyzőnek 50 frtra történt fogelmi elíteltetését jelentette be az alispán a legutóbbi közg. biz. gyűlésen, mert e jegyző ellen fogelmi eljárás folyamatban sem volt; hanem Papp Akos midszenti jegyző ellen. És nem Tary Endre, hanem Tary István választott megyei II. aljegyzőnek.

— **Megyebizottsági tagválasztások.** A megyei törvényhatóságunk fele részben kilépő választott bizotts. tagjai helyére való új választás napját, a megyegyűlés idevonatkozó határozata alapján, a vármegye alispánja a f. hó 18-ára hivatalosan is közhírré teszi. Az erre vonatkozó hivatalos hirdetést lapunk mai száma hozza. Magához a választás tényéhez — térszűke miatt az ezúttal nem lévén lehetséges — lapunk jövő számában lesz néhány komoly szavunk.

— **Helyettes polgármesteri szavahihetőség.** Burián Lajos h. polgármesteri uralkodása első ciklusában, lapunk társzerkesztője, mindjárt e ciklus elején tartott városi közgyűlésen interpellálta a h. polgármestert a szentesi vasúti földek telekkönyvi átírás és az ezen bitokok után eső adók átírása tekintetében is a volt tulajdonos nevével a város, mint új tulajdonos nevére. Burián Lajos válaszul adta, hogy a telekkönyvi átíratás a központi országos telekkönyvi hivatal hivatalból eszközös és ezt eddig az egyes kisajátított területek fölött folyt pereskedés gátolta meg. Ellenben az adók igenis minden esetben régen át vannak írva a volt tulajdonosok nevével a város terhére. Ennek az állításnak igazolvolt két koronatanu: Juhász János és Abaffy Zsigmond mérnök is bizonyították. Két héttel e közgyűlés után újabb közgyűlés volt, ugyancsak Burián Lajos h. polgármester elnöke alatt, amikor is az interpellációra az előző gyűlésen adott választ az elnök adó módosította, hogy — mint erről azóta meggyőződött, — csupán a vasút által tényleg elfoglalt területek adói lettek átírva a volt tulajdonosok nevével a város terhére, ellenben a kisajátítási törvény rendelkezései szerint ezenkívül kisajátítani kötelezett földrészek többjére még nem, de ő megette a szükséges intézkedéseket, hogy ez is haladéktalanul eszközöltessék. Miután Burián Lajos ez utónylatkozott önként tette, hinnünk kellett, hogy így van és így lesz; többé ez ügyvel nem kell foglalkoznunk. Nagy meglepetésünkre azonban arról értesülünk most, hogy a h. polgármester igéni ígért ugyan, de semmi sem tartott meg ígérteből, mert id. Mátéffy Ferenc mintegy 10 nap előtt a városi tanácshoz volt kénytelen egy beadványt fordulni, hogy a tőle annak idején Szentes város által, a vasútépítés céljára kisajátított földterület után mindez ideig általa fizetett összes adókat írják végre át a város terhére és neki az általa eddig fizetett adókat térítsék vissza. Ez márt Burián Lajos h. polgármesteri uralkodásának 2-ik ciklusában történt és ime, a városi tanács meglágyula és a f. hó 17-én 3033. sz. tanácsvégeztelével az adóterhek átírását elrendelte, egyben kiutaltványozta id. Mátéffy Ferencnek az általa addig a város helyett fizetett adókat. Miután alapos a gyanunk, hogy az esetre, ha ilyesmi id. Mátéffy Ferencel megeshetett, — a h. polgármester úr szavahihetősége mellett bizonyára sok más polgártársunk is hasonló helyzetben van, hogy a kisajátítási vállalkozó-ügyész hanyagsága folytán máj napig is a város helyett

fizeti a tulajdonát már nem képező vasúti föld- és összes állami és községi adóját: felhívjuk polgártársaink figyelmét ez esetre azzal, hogy úgy mint ill. Mátyás Ferenc, igazaiak érvenyiesítésére jogorvoslast szorgalmazzanak.

— **Sporthír.** A helybeli Sport-Egylet jégpályája, a kurca-hídnál ma nyílt meg a korcsolyasport kedvelőinek. Belépő napijegyek a pályafelügyelőnél a helyszínén, évadjegyek N y i r y Gyula egyetli pénztárosnál kaphatók.

— **Karácsonya a dedóban.** A helybeli jótékony nőegylet által fentartott kisdedóban, mint bennünket értesítenek, a kicsinyek örömeire rendezett karácsonya-ünnep a f. hó 24-én, szombaton délután lesz s erre az egylet úgy az apróságok zülleit, mint általában a tanügybarátokat szivesen látja vendégül. — Az E h r l i c h Laura kisasszony által fentartott magánkisdedóban, az ezt megelőző napon, pénteken délután 3 órakor lesz a karácsonya-ünnep, hogy így alkalom nyujtassék a kicsinyek barátainak mind a két kedves gyermekükönpenzen részt vehetni.

— **Vigalmas farsang.** Amilyen rövid lesz az idei farsangi évad, kitálat van rá, hogy sok vigasság fog esni a keretében. A kereskedő ifjak január hó 7-iki táncvigalmáról, mely a Kass-szállóban lesz, már hírt adunk. Ezúttal csak annyiban emlékezünk meg róla, hogy a vigalomra szóló meghívók talán tegnap szétküldettek a ha bárki — erre igényt tartó, — ily meghívót tévedésből nem kapott volna, ez iránt bizalommal forduljon a rendezőséghez, mely a mulasztást készségesen pótolja. — A szabóiparos ifjak ugyancsak január hó 7-én rendeznek táncvigalmat, ezúttal nem koszorús bálat, az ipartestületi háztéremben s tekintettel a szabóiparos-ifjak vigalmának jó hírnevére, bizonyosra vehető, hogy ez a multság is kitünően fog sikerülni. — Hírét vesszük ezenkívül, hogy a polgári kör január 14-én szintén rendez táncvigalmat a Kass-szállóban és ugyan-e napon a kerékgyártói ifjuság az I. 48-as népkör termében tartja táncmultságát.

— **Ujabb koleragyánús** halálozás fordult elő vármegyénk területén, ezúttal Szegváron, talán azért, hogy a község se maradjon megkímélve a rájlesztéstől. A felmerült eset folytán a kellő óvintézkedések a hatóságok részéről nyomban megtétettek.

Báli selyem szöveteket méterenkint 55 krtól 9 frt 85 krig (mintegy 300 különböző árnyalat és színben) szállít, megrendelt egyes öltönyre vagy végekben is póstábr- és vámentesen **Henneberg G.** (és és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstafoldulávól küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (3)

* A **Pesti Hirlap** ma kétségtelenül a legelterjedtebb lap hazánkban s ez annál örvedesebb, mert egyúttal bizonyosága annak, hogy az igazi szabadelvűség és demokratia gondolkodás immár ellenállhatatlan és legyőzhetetlen ebben az országban. Amiben nagy része van a Pesti Hirlap által tizenegye esztendőn keresztül mindennemű reakcionárius áramlatok ellen bátor kitartással folytatott harcnak is. Ha tehát ma a Pesti Hirlapot — demokratikus irányának hazánkban egyik legméltóbb képviselőjét — 50 ezer példányban kell kinyomatni: ez oly siker, melyhez minden művelt magyar ember hazafias örömmel kívánhat szerencsét. Hogy pedig az olvasóközönség ily nagymérvű, hazánkban eddigé páratlan pártolása továbbra is állandó maradjon, arról gondoskodik a Pesti Hirlap szerkesztősége: midőn égyrészt politikai programjához rendületlenül hí marad s másrészt a legkitünőbb irodalmi erők csoportosításával, továbbra is a lehető legjobb eszményokat nyújtja. Most is alig hogy befejezte Jókai Mór kétértékes regényének közzétét, már is új regényt hirdet, ugyancsak a ragyogó tollú költő és regényíró művét, melyet Trenk Frigyes cím alatt ír a Pesti Hirlap részére. A lap másik kitűnő munkatársa, Mikszáth Kálmán, az országgyűlési karcolatok mellett nagyobb elbeszélést is készít, mely szintén még a télen jelenik meg a Pesti Hirlapban. A legjelesebb tárcáiról egész gárdája támogatja még e lapot, kik közül csak Kenedi Géza (Quintus), Murai Károly (a vigjátékíró),

Borostyáni Nándor, Bársony István, Kosza Andor, Kada Elek, Gáspár Ferenc, Iványi Ödön, Szécsi Ferenc, Szomaházi István, Gáspár Imre, stb. neveit említjük meg. A vezércikkeket Beksis Gusztáv, Busbach Péter, Pulszky Ferenc, Borostyáni és Kenedi írják. Egyik fő vonzóerejét teszik a lapnak az előfizetők részére nyujtott rendkívüli kedvezmények. Így aki most, ha csak egy óra is előfizet 1 frt 20 kr-ával, ajándékkal kapja — bérmentes megküldés mellett — a Pesti Hirlap nagy képes naptárát 1893. évre, mely maga megér 1 fírt. Másik kedvezmény: a kéthetenként adott zeneműmellékletek. Ily körülmények közt melegen ajánljathatjuk magunk részéről is a Pesti Hirlapot a magyar olvasóközönség figyelmébe. Az előfizetési díjak (nyegyedévre 3 frt 50 kr., 2 hóra 2 frt 40 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.) a Pesti Hirlap kiadóhivatalába (Budapest, Nádor-útca 7. sz.) küldendő, ahonnan mutatványszámokat is lehet kérni.

Irodalom.

A **Vasárnapi Ujság** december 18-iki száma 26 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Turinba Kossuth-hoz.« A fővárosi küldöttség egyik tagjának levele. — »Nemzetem hajh!« Koltéymény Ilyés Balinttól. — »A király futása.« Elbeszélés. Irta Bakasy Sándor. (Képpel. Cserna Károlytól) — »Utóhangok Kossuth Lajos 90-ik születésnapjához.« (Ellinger Edénék f. évi szept. 20-án Turinban fölvetett fényképeivel: 1. Kossuth dolgozószobája turini lakásán. 2. Kossuth Ferenc és Kossuth Lajos 3—4. Kossuth Lajos két arcképe. 5. Özevgy Ruttkayné, Kossuth nővére. 6. Kossuth neje. 7. Kossuth édesanyja. 8. Kossuth gyermekei az ötvenes években. 9. Tájkép, Kossuth Ferenc festménye. 10. Dr. Basso, Kossuth háziorvos. 11—12. Garibaldi és Cavour szobrának megkoszorúzása a magyar küldöttség által Turinban.) — »Egy néger király.« (Toffa, afrikai néger király arcképevel.) — »Heine dalaiból.« Fordította Endrődi Sándor (Thuman Pál rajzával). — »Tetovált maroi koponyák.« (Képekkel). — »Egy magyar utazó halála Afrikában.« — »Szüry Dénes könyvéről.« (Arcképpel) Endrődi Sándortól. — »A műcsarnok téli kiállítása.« (6 képpel, Bencúr Gyula, Vastagh György, Pap Henrik, Balló Ede, Pállik Béla, Grünwald Béla festményeivel). — »Svorényi József.« (Arcképpel) Dr. Váczy Jánostól. — »Kronawetter Ferdinánd.« (Arcképpel). — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi újság; Sakkjáték; Képtalány stb. rendszer rovatok.

A **Vasárnapi Ujság** előfizetési ára: nyegyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságok-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, Egyetem-útca 4. szám).

K Ö Z G A Z D A S Á G .

Az ezüstpénzek beváltása.

A régi ezüstpénzek beváltására még a f. hó áll rendelkezésül s miután a nép között bizonyos pánikszűrés járva és tájékoztatásig uralkodik, melynek lépten-nyomon a néparadhatban uszáló csulák és piócák veszik a tudatlan népnek nagy kárával hasznát, ugyanazért nem tartjuk fölösleges dolognak a beváltás közelebbi körülményeiről egyet-mást lapunk t. olvasóközönségével közölni, kérve őket, hogy saját körükben odahassanak, miként a tájékozatlan nép önkára nélkül hasznosíthatva véres verejtékkel élére rakott pár darab ezüst-érmét.

Az első tévedés, a mely a forgalomban rendkívüli zavarólag hat és mely alkalmilag a lelkiismeretlen kufárok által szintén a tudatlanok kárával kiaknázatik, azon balvélemény, mintha minden ezüstpénzek megszánnék forgalmi értéke december 31-én. E tévhit hordoztatóiban a nép halom- és szákszámra hordja nemcsak az ezüst forintokat, de még a tiz- és huszkrajcáros váltópénzeket is, azt követelvény, hogy nagyobb tételi fizetéseknel is fogadtassék el tölük fizetésképen a tömege és sulyánál fogva alkalmatlan ezüst pénz, s gyakran, ha több oldalról visszastantassatik az illető, értékvesztéssel és hajlandó csak

röviddel előbb oly becses terhétől menekülni. Ennek a tévedésnek, ha idején föl nem világosztatik a nép, az lesz a legközelebbi következtése, hogy a jövő év elsejére vidékenként nem marad egy piculányi aprópénz.

Első sorban szükséges tehát mentől hamarabb és szélesebb körökben megnyugtanni a népet az iránt, hogy az osztrák értéktű forintosa, negyedforintosok, továbbá a tiz- és huszkrajcáros ezüst váltópénzek januárius 1-én tül is forgalomban maradnak s a kormány azon intézkedését, melyről a lapok is írnak, hogy t. i. e. pénzek az év elsejétől a forgalomból kivonatlanok, nem azt jelenti, hogy azok fizetéskép teljes értékben el nem fogadtatnak, hanem, hogy az államkincstár a hozzá befolyt mennyiséget többé a forgalomba vissza nem bocsátja.

A második és a népnek nagy kárával járó tájékoztatásig abban nyilatkozik, hogy nem tudják az illetők, hol követhetik ezüstpénzüknek kötelező elfogadását.

A kik tehát régi ezüst érmeknek teljes értékű beváltását akarják eszközölni, azok az adóhivatalhoz forduljanak. — Itten teljes értékben és hivatalból kötelesegszerűen történik a beváltás.

Tájékoztásul adjuk azon régi ezüstermek jegyzékét és beváltási árat, melyek ezidejüleg még az egyes adóhivataloknál megszabott egyenértékben beváltatnak, de a jövő év elejétől már csak belértékek, vagyis ezüst-tartalukhoz képest értékesíthetők.

Ilyenek:

1. A régi kétpengő forintosa, beváltási ára 1 frt 10 kr.

2. A régi egypengő forintosa, beváltási ára 1 frt 05 kr.

E két érmét a köznépi szintén talléroknak nevezi, bár nem azok. Az új, vagyis osztrák ezüsterintósoktól első tekintetre az által különböztethetők meg, hogy a kétféje sas alatt a pénzérték: 2. vagy 1. nincs kitéve, mint ahogy az új, vagyis osztrák forintósoknál ez igenis ott ki van téve,

3. Tallérók, 2 frt 10 kr és 1 forintjával.

4. Keresztos koronás tallér, 2 frt 30 kr.; félkoronás 1 frt 12 kr.; negyed koronás 55 krajcar.

Ezen tallérokat az egyik oldalon ábrázolt keresztvették nevüket, mely kereszt mindenik ága egy koronában végződik.

5. Az egyesületi (Conventions, Vereinshalter) tallér; bev. ár. 1 frt 50 kr.

6. A mársások, vagyis régi ezüst huszások, melyből 3 drb tett ki egy pengő forintosa. Ezen régi nagy hír és közkedveltségnek örvendett érmek beváltási árukhoz képest két-félék: a) Régi veretű huszas recés karimával; beváltási ár 34 kr. b) Ujveretű huszas sima karimával (Ferencz József huszas) bevételi ár 33 kr.

A régi ezüstpénzek közül népünk az ezüstpénzek iránt hagyományos előszeretetéssel bizalommal viseltetett mindig s ebből a pénzembekből a legtöbbet rejtgetett a válságos idők bekövetkeztére, azért nem árt tudomásul venniük, hogy ezen érmek beváltásánál mintegy szentesített abuzus azokrét átlag csak 30 krt adni, holott 34, illetőleg 35 kr. azok törvényes ára, s annyit lehet érték joggal követelni.

Ezen kívül beváltatnak még:

7. A régi tiszek, vagyis félmársások, félluszások; beváltási ár 17 kr.

8. Ezüst garas (Gresli), beváltási ár 6.5 kr.

Azonban nem csak az irányban károsodhatik még a tudatlan nép, hogy nyakra-főre minden áron túladni igyekszik régi ezüst pénzén, hanem azon a réven is, hogy nem hisz a németnek, vagyis politikának tartja a kormány intézkedését, mely csak azt célozza, hogy a jöhiszemű köznépi adja ki a dugasztant tartott ezüstjét, s ha egyszer megvált tőle, kap helyette bankót. Ebben a véleményben aztán szándékosan elmulasztja a kiszabott határidőn belül a beváltást intézni s e mulasztása folytán károsodhatik tetemesebben.

K. K.

Vasúti menetrend.

Budapest—h. szt. márton—szentesi vonal.

Budapest—Szentes.

Budapestről indul 8 ó. 25 p. reggel, 9 ó. 30 p. éjjel.
Szolnokra érkezik 11 óra 28 perc délelőtt, 12 óra 35 perc éjjel.

Szolnokról indul 11 óra 47 perc délelőtt, 3 óra 51 perc éjjel.

Szentesre érkezik 4 ó. 6. délután, 8 óra 13 perc reggel

Szentes—Budapest.

Szentesről indul 5 ó. 35 p. éjjel, 12 óra 05 p. d. u.
Szolnokra érk. 9 óra 44 p. d. e., 4 óra 17 p. d. u.
Szolnokról indul 11 óra 22 p. d. e., 4 ó. 47 p. d. u.
Budapestre érkezik 1 óra 50 perc d. u., 8 óra 40 perc éjjel.

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 12 óra 25 perc délután, 2 óra 35 perc délután.

Félegyházára érkezik 12 óra 08 perc délután, 4 óra 46 perc délután, 4 óra 56 perc délután.

Félegyházáról indul 12 óra 35 perc délután, 5 óra 20 perc délután.

Csongrádra érkezik 1 óra 38 perc délután, 6 óra 20 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 15 p. délelőtt, 3 óra d. u.
Félegyházára érkezik 10 óra 18 perc délelőtt, 4 óra 03 perc délután.

Félegyházáról indul 11 óra 01 perc délelőtt, 4 óra 57 perc délután.

Budapestre érkezik 1 óra 20 perc délután, 8 óra 50 perc este.

H.-m. vásárhely—szegedi vonal.

H.-M. Vásárhely—Szeged.

H.-M. Vásárhelyről indul 6 óra 46 perc reggel, 4 óra 06 perc délután, 9 óra 08 perc éjjel.

Szegedre érkezik 7 óra 55 perc reggel, 4 óra 41 perc délután, 10 óra 30 perc éjjel.

Szeged—H.-M. Vásárhely.

Szegedről indul 5 óra éjjel, 9 óra 59 perc délelőtt, 6 óra 34 perc este.

H.-M. Vásárhelyre érkezik 6 óra 22 perc reggel, 10 óra 45 perc délelőtt, 7 óra 43 perc este.

Félegyháza—szegedi vonal.

Félegyháza—Szeged.

Félegyházáról indul (Pusztapéter, Kistelek, Szatymaz, Dorosma felé) 12 óra 18 perc délután, 5 óra 02 perc délután.

Szegedre érkezik 1 óra 46 perc délután, 6 óra 57 perc este.

Szeged—Félegyháza.

Szegedről indul (Dorosma, Szatymaz, Kistelek, Pusztapéter felé) 9 óra 58 perc délelőtt, 3 óra 05 perc délután.

Félegyházára érkezik 10 óra 59 perc délelőtt, 4 óra 41 perc délután.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: *Dr. Mátéffy Ferenc*

Társ-szerkesztő: *Bánfalvi Lajos.*

9899/1892. sz. Csongrádvármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának f. évi december hó 17-én tartott közgyűlésének 462. sz. a. hozott határozata és a kiküldött választási elnökök jelentési folytán ezenel közhírre teszem, mikép a törvényhatósági bizottság választott tagjai közül a szabályszerű 6 év eltelte után kilépők helyeinek választás útján leendő betöltése, az 1870. XLII. t. c. 25. §. értelmében alkotott választókerületek szerint elrendeltetett s a választás határidejéül f. évi dec. hó 28-ik napja tűzettel ki, mely napon a szavazatlapon az

1886. XXI. t. c. 39. §-a értelmében reggeli 9 óratól esti 4 óráig fogadtatnak el.

Választási helyekül a kiküldött választási elnökök által a következő helyiségek tűzettek ki:

1. a szentesi I. alválasztó-kerületre nézve: a vármegyei közgyűlési terem;

2. a szentesi II. alválasztó-kerületre nézve: a felsőpárti u. n. Kovács János-féle iskolahelyiség;

3. a szentesi III. alválasztó-kerületre nézve: a szentesi ref. egyháznak a központi iskolai épületben levő tanácsterme;

4. a szentesi IV. alválasztó-kerületre nézve: a rom. kath. központi iskolai helyiség;

5. a csongrádi I. alválasztó-kerületre nézve: Csongrád község közháza;

6. a csongrádi II. alválasztó-kerületre nézve: a csongrádi központi iskola helyiség;

7. a csongrádi III. alválasztó-kerületre nézve: a csongrádi Pannónia szálloda nagy terme.

8. a szegvári választó-kerületre nézve: a szegvári volt megyeház nagyterme;

9. a tápéi választó-kerületre nézve: Tápé község közháza;

10. a dorosmai választó-kerületre nézve: Dorosma község közháza.

Választási elnökök: a szentesi I. alválasztó-kerületbe Fekete Márton, a II. alválasztó-kerületbe Burian Lajos, a III. alválasztó-kerületbe Bányai József, a IV. alválasztó-kerületbe id. Temesváry Antal; a csongrádi I. alválasztó-kerületbe Ujhelyi Nándor, a II. alválasztó-kerületbe Shólya Gyula, a III. alválasztó-kerületbe Eder János; a szegvári választó-kerületbe Keller Lajos; a tápéi választó-kerületbe Hegedűs István; a dorosmai választó-kerületbe dr. Kazaly Imre; pótelnökök: a szentesi alválasztó-kerületekbe Hoffier Antal és Sarkadi Nagy Mihály; a csongrádi alválasztó-kerületekbe Réti Ernő; a szegvári választó-kerületbe Halus József; a tápéi választó-kerületbe Illés Jenő és a dorosmai választó-kerületbe Dr. Beregi József törvényhatósági bizottsági tagok küldettek ki.

Midőn ezekről a választó közönséget értesítem, egyszersmind a törvényhatósági bizottság legtöbb adót fizető tagjainak 1893. évre megállapított névjegyzékét, úgyszintén a kilépő és bentmaradó választott bizottsági tagok névsorát a következőkben közlöm:

I. Virilis bizottsági tagok:

Órgróf Pallavicini Sándor, Sváb Gyula, id. Faragó Mihály, Sarkadi Nagy Mihály, Ormódi Béla, Zsoldos Ferenc, Reök Iván, id. Sarkady Nagy Antal, Jurenák Imre, Köhn Adolf, id. Mátéffy Ferenc, Eszes Mátyás, Rűsz Molnár Sándor, Stammer Sándor, Weisz Lőrinc, Dr. Ulár István, Novák József, Dr. Lábos Endre, Szedér János, Dr. Mikecz Ödön, Szarka Mihály, Magyar Imre öttömösi, Dallos Szilágyi Sándor, Dr. Beregi József, Jerney Mihály, ifj. Vecseri János, Dr. Pollák Sándor, Filó János, Fekete Márton, Dósa Béla, Zsilinszky Mihály, Sipos Imre, Dr. Kazaly Imre, Kiss Zsigmond, Vajda Sándor, Szürszabó Nagy Imre, Ujhelyi Nándor, Kass Gusztáv, Dr. Kelemen Béla, Soós Pál, Barta Kálmán, Horváth János, Forgó G. Pál, Csúcs János, Polgár János, Babós Sándor, Kanasz Nagy Imre, Szedér Imre, Sulcz Lajos, Szobotka Gusztáv, Báró Maasburg Sándor, Czukor Emil, Szvoboda Ferenc, Horváth Sándor, Kánitzer Adolf, Czukerman Ignác, ifj. Tekulics János, Gerőcz

Lajos, Korpás Pál, Csúcs Antal, ifj. Sarkady Nagy Antal, Rácz László, Keller Lajos, id. Greskovics Pál, Sarkady Nagy Mihály, Pákolicz János, Pintér András, Lázár István, Cs. Forgó József, Jurenák Béla, Bamberger Lipót, Windisch János, ifj. Maróthi István, Rácz Ferenc, Kertész Mór, Tajthy Kálmán, Dr. Reisz Soma, Sárdi Mihály, Krpalek Lajos, Nagy Imre, Czukkermann Károly, Plesznik Antal, Tóth Kálmán, Kristó Nagy Imre, Dr. Schiesinger Károly, Mezei Mór, Bertók István, Mees Balogh Lajos, Piti Péter, Halus József, Ördög József, Szantai Imre K., Hegyi Antal, Sisák M. Antal, Aradi István, Dömsödi István.

Dentmaradó választott bizottsági tagok:

Kristó Nagy István, dr. Csató Zsigmond, Zolnay Károly, Hoffier Antal, Önody Lajos, Kálmán István, Babós József, Kálmán Mihály, Szoboszlai Szabó Balint, Mészáros István, Sima Ferenc, Aradi Kálmán, Héjja Lajos, Balint János, id. Temesváry Antal, Udvardi Sándor, Mezei Pál, Korbuly Béla, Gombos József, Szóke Pál, id. Piroksa István, Csemege Antal, Sóllya Antal, Mészáros Károly, Réti Ferenc, Lászlóffy László, Shólya Gyula, Máté Imre, Herke Ferenc, ifj. Szepesi József, Faragó Albert, Illés Jenő, Szluha Imre, Wimmer Károly, Varga Károly, Grünér Géza, Pap Ódön, Hegedűs István, Beszedits István, Kalapis János, Burger Alajos, Fehér Antal, Zádory Mátyás, Dudás Béla, Illés Antal, ifj. Czékus Ferenc, Tajthy Ferenc.

Kilépő választott törvényhatósági bizottsági tagok, — és pedig:

a szentesi I. alválasztó-kerületben: Bányai József, Burian Lajos, dr. Lábos Endre, Abaffy Zsigmond, Sarkady Nagy Mihály, dr. Mátéffy Ferenc és az ez előtt 3 évvel megválasztott Tóth Kálmán; — a szentesi II. alválasztó-kerületben: Szantó Dániel, ifj. Várady Lajos, dr. Filó Lajos, Kovács János, Soós Ferenc, Soós Sándor; — a szentesi III. alválasztó-kerületben: Pataki József, Szánthó Lajos, Kátai Pál János, Balint József, Pásztor János; — a szentesi IV. alválasztó-kerületben: Várady Lajos, Gyulai Sándor, ifj. Temesváry Antal, Bartucz János, Józsa György;

a csongrádi I. alválasztó-kerületben: dr. Bojntner Antal, ifj. Tekulics János, Eder János, Cseh Pál László; a csongrádi II. alválasztó-kerületben: Réti Ernő, Szabó Imre, Szabó Sándor, Holczer Adolf; — a csongrádi III. alválasztó-kerületben: Kuklics György, Szepesi János, Komjáthi Mór;

a szegvári választó-kerületben: Ivánkovics Imre, Mészáros Miklós, Tari Endre, Rácz András, Pap Akos;

a tápéi választó-kerületben: Szel Antal, Varjassy István, Zsarkó Ferenc, Wittich Sándor, Burg Dénes;

a dorosmai választó-kerületben: Czékus Andor, Varga Imre, Kálmán N. Imre.

Tóth Kálmánnak, aki a szentesi I. alválasztó-kerületben volt választott bizottsági tag, — lemondása folytán ezen alválasztó-kerületben 3 évre választandó bizottsági tagra ugyanazon szavazólapon történik a szavazás, mely a többi választandó bizottsági tagokra beadatik; azonban a Tóth Kálmán helyébe választandó tagnak 3 évre választása a szavazólapon kiteendő lesz.

Szentesen, 1892. évi december 20-án.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

Richter féle türelmi játékok: Gyötrőszellem, Keresztjáték, Körrejtély, Fejtörő, Pythagoras stb. sokkal mulatságosabbak most, mint az előtt, mert az új füzetek a kettősjátékokra is tartalmaznak feladatokat. Csakis a „Horgony” gyárjeggyel valódnak. Egy darab ára 35 kr.

Ezer meg ezer szülő dicséretleg elismerte a híres Richter féle

Horgony-Kőépítőszekrények

nagy nevelési értékét, jobb és értékesebb játék nem létezik, sem gyermekek, sem felnőttek számára. Legjobb, és tekintetbe véve a tartósságot

a legelősebb karácsonyi ajándék

kis és nagy gyermekeknek. — Részletesbevet erről, valamint a türelmi játékokról a pompás építményekkel ellátott új árjegyzékben találán, melyet minden szülőnek ajánlhatunk, hogy kellő időben érdemes játékot vásárolhassanak gyermekeiknek. Ezen könyvecskét alulról egytől ingyen és bérmentesen kapható. Mindazon kőépítőszekrények, melyek esomagolásánál a „Horgony” gyárjegy hiányzik, közönséges és kiegyesítésre hasznavehetetlen utánzatok; emélfogva mindig kifejezetten csak

Richter féle Horgony-Kőépítőszekrényei

kérendők és csak azok fogadandók el, mert eddig felülmúlhatatlanok s melyek 35 krtól egészen 5 frtig sőt ezen felül is minden finomabbjátékszerkeszkedésben készletten tartatnak.

Richter F. Ad. és társa

Első oszt. magy. csász. és kir. tankezelési kőépítőszekrénygyár
Bécs, I. Nibelungengasse 4.

9487.
1892.

Csongrádvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetés.

Szentes rendezett tanácsú városnál üresedésben levő következő állásokra:

1. Egy 500 frt évi fizetéssel javadalmazott *alszámvevői* állásra.
2. Egy 500 frt évi fizetéssel javadalmazott *rendőrfőkapitányi* *igdtató-kiadói* állásra és
3. *három*, egyenkint 400 frt évi fizetéssel javadalmazott *irrhóki* állásra ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen tisztai állások bármelyikét elnyerni kívánják, hogy képzettségüket igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényeiket hozzám *f. hó 27-ik napjának délután 5 órájáig* nyujtsák be.

Megjegyzem, miké a megválasztandó alszámvevő köteles lesz 1000, azaz ezer forint óvadékot letenni.

Szentes, 1892. december 14-én.

3—3

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

Hirdetmény.

A „Szentesi Takarékpénztár”

alapszabályainak módosítása tárgyában, a folyó hó 7-ik napjára kitűzött rendkívüli közgyűlés, a részvényes tagoknak kellő számban meg nem jelenése miatt meg tartható nem lévén, az

újabb rendkívüli közgyűlés

a folyó hó 22-ik napjának d. e. 9 órájára, az intézet hivatalos helyiségébe kitűzetett.

Miről az intézet részvényeseit oly hozzáadással értesitem, hogy arra minél számosabban megjelenni és igazolványukat addig kivenni sziveskedjenek, különben a megjelenség számára való tekintet nélkül fog a kitűzött tárgy felett határozat hozatni.

Szentes, 1892. decemb. 7.

A Szentesi Takarékpénztár nevében:

3—3

KISS ZSIGMOND, elnök.

Másolat.

399.1892. v. hjt. szám. Árverési hirdetés. Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csődválasztmány 9.892.sz. határozata folytán vagyombukott Kampler Sámuel csődtömegéhez tartozó, a csődleltar 118. tételszáma alatt foglalt s 4300 frtra becsült kunszentmárton-pusztá-mesterszállási 592¹/₄ pózna illetőség az árverési napjáig kiosztott járandóságok kivételével, minden más egyéb néven nevezendő járulékaival együtt, alulírt bir. végrehajtó hivatalos helyiségében — a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthető külön árverési feltételek alapján nyilvános árverés útján eladottnak. — Mely árverésnek a kunszentmártoni járásbírósig 4675.1892. p. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Kunszentmárton város közházánál leendő eszközzésére 1892. év december hó 30-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahoz venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is eladottnak fognak. — Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő. — Kelt Kunszentmártonban, 1892-ik évi december hó 8-ik napján. Dóka Elek kir. bírósági végrehajtó. (p. h.)

Karácsonyra és újévre!

A „SZENTES és VIDÉKE”
KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

100 darab közönséges névjegy
60 krajcártól fölebb.

100 darab aranysegélyű névjegy
1 forinttól fölebb.